

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Кж1 561/22
4.10.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судије Зорана Савића, председника већа и судија Весне Петровић и Здравке Ђурђевић, чланова већа, са судским саветником Снежаном Миленковић као записничарем, у кривичном поступку против окривљеног АА, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 КЗ, одлучујући о жалби браниоца окривљеног, адвоката Лукић Радета, изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду К бр.537/21 од 29.3.2022.године, у седници већа одржаној у присуству браниоца окривљеног, адвоката Радета Лукића и окривљеног, а у одсуству уредно обавештеног заменика Апелационог јавног тужиоца, донео је дана 04. октобра 2022. године

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Лукић Радета, па се пресуда Вишег суда у Београду К бр.537/21 од 29.03.2022. године, **ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду К бр.537/21 од 29.03.2022.године, окривљени АА оглашен је кривим да је извршио кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од 3 године и 6 месеци, у коју се урачунава време проведено на задржавању, у притвору и на мери забране напуштања стана почев од 30.01.2021. године, па до 29.07.2021.године.

На основу члана 87 у вези са чланом 246 став 8 КЗ, изречена је мера безбедности одузимања предмета, па се од окривљеног АА одузима опојна дрога марихуана у количини од 25,13 грама.

На основу члана 91 и 92 КЗ, од окривљеног АА одузета је имовинска корист у износу од 20 евра.

На основу члана 264 ЗКП, окривљени је ослобођен плаћања трошкова

кривичног поступка.

Против наведене пресуде жалбу је изјавио бранилац окривљеног АА, адвокат Раде Лукић, због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно утврђеног чињеничног стања и одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да се првостепена пресуда укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање. У жалби је предложио да буде позван на седницу већа другостепеног суда.

Апелациони јавни тужилац у Београду у поднеску Ктж бр.607/22 од 10.06.2022. године, предложио је да се жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Лукић Радета одбије као неоснована и првостепена пресуда потврди.

Апелациони суд у Београду је одржао седницу већа сходно одредби члана 447 став 2 ЗКП, у присиству окривљеног АА и његовог браниоца, адвоката Радета Лукића, а у одсуству уредно обавештеног заменика Апелационог јавног тужиоца, на којој је размотрио списе и првостепену пресуду испитао у оквиру основа, дела и правца побијања који су истакнути у жалби, те је након оцене жалбених навода и предлога, а имајући у виду и писано изјашњење Апелационог јавног тужиоца, нашао:

-жалба је неоснована.

Бранилац окривљеног је у жалби најпре навео да три независна сведочења потврђују да је опојна дрога пронађена иза бетонске ограде, односно иако сам суд у изреци нападнute пресуде наводи да је окривљени опојну дрогу држао иза бетонског плочника, суд противно изреци у образложењу пресуде поклања пуну веру исказнима сведока полицајаца ББ и ВВ, који тврде да је опојна дрога пронађена у рукама АА, који је исту спустио на земљу у моменту када су му наведени сведоци, припадници полиције пришли. Сведок ВВ је навео да је прво видео његовог браћеника нагиње изнад плочника, а да је затим, након што је чуо шушкање кесе, извирио да види шта се дешава, па је нејасно да ли је сведок уопште и посматрао окривљеног у том тренутку или не. Међутим, неспорно је да је опојну дрогу окривљени држао иза бетонског плочника, што потврђује и окривљени, а ни сведоци ББ и ВВ нису казивали другачије, већ су навели да су видели како је окривљени кесу одатле узео, а онда спустио када их је спазио. Самим тим, неосновано се у жалби указује да првостепена садржи разлоге о чињеницама које су предмет доказивања које су потпуно нејасне и противречне стању у списима предмета, односно сматра да је изрека нападнute пресуде неразумљива и супротна разлозима исте.

Даље је навео да је првостепени суд у образложењу више пута навео да се окривљени састао са 2 лица, први пут са једним лицем неутврђеног идентитета у црвеном комбинезону, а други пут са сведоком ГГ, при чему су сведоци – полицијски службеници навели да нису видели ни примопредају новца, нити примопредају дроге између лица у црвеном комбинезону и окривљеног, те да суд закључивши да је оптужени предметну опојну дрогу држао ради продаје наркотика, на основу контакта АА са овим лицем, крши начело *in dubio pro reo*, односно члан 16 став 5 ЗКП. Поновио је навод одбране са главног претреса да је окривљени наведену опојну дрогу држао ради сопствене употребе, да се опојна дрога налазила напољу на отвореном, сакривена у пролазу од стамбене зграде, лако доступна иза бетонске ограде од степеништа, у 15

пакетића масе мање од 1 грам и у 4 пластичне кесе различите грамаже, да није јој нађена направа за прецизно мерење опојне дроге, ни материјал за паковање опојне дроге у пакетиће, а да је неживотно да се опојна дрога намењена даљој продаји држи на јавној површини, а такође, иако ни сам окривљени не спори да је од сведока ГГ критичног дана добио новчаницу од 20 евра, нелогично да је полицајац са раздаљине од 30 – 40 метара јасно уочио да сведок ГГ окривљеном АА даје новчаницу од 20 евра док се они налазе у пролазу од зграде заклоњени од сунца у 15,40 сати, што је изјавио сведок ББ.

Апелациони суд је ценио изнете жалбене наводе и нашао да исти нису основани. Наиме, окривљени АА је оглашен кривим да је неовлашћено ради продаје држао супстанцу која је проглашена за опојну дрогу - марихуану, те се неосновано жалбом браниоца окривљеног указује на наводне нелогичности у исказима сведока – полицијских службеника везано за потенцијалну продају опојне дроге лицу у црвеном комбинезону и сведоку НН, с обзиром да окривљеном АА то није ни стављено на терет, већ му је стављено на терет да је иза бетонског плочника држао ради продаје опојну дрогу марихуану, ближе описану у изреци пресуде. Сам окривљени није спорио да је он 30.01.2021. године иза бетонског плочника који се налазио код пролаза између зграде ... и ... у ... улици, држао једну црну пластичну кесу са ознаком “Legend World Wide”, а да се у њој налазила кеса са чипсом, а у њој 15 пакетића алуминијумске фолије са опојном дрогом марихуаном, нето масе 11,01 грам, средње нето масе 0,74 грама сваког пакетића и 4 пластичне кесе са опојном дрогом марихуаном, укупне нето масе 14,03 грама и да су полицијски службеници код њега пронашли 2.530,00 динара и 2.930 евра, као и 3 мобилна телефона, а првостепени суд је дао уверљиве разлоге заборављајући да је прихватио исказе сведока - полицијских службеника, између осталог и у погледу новчанице од 20 евра.

Такође, насупрот жалбеним наводима браниоца окривљеног, првостепени суд је посебну пажњу посветио утврђивању чињенице да ли је окривљени предметну опојну дрогу држао за сопствену употребу или ради даље продаје, о чему је на странама 11 и 12 пресуде дао јасне, логичне и уверљиве разлоге, које као правилне у свему прихвата и овај суд. Наиме, првостепени суд је правилно ценио нелогичности одбране окривљеног у погледу новца који је њему ГГ наводно требало да врати, да би на главном претресу променио одбрану и навео да је он ГГ требао да врати новац, затим у истрази је навео да нема везе са предметном марихуаном, да би на главном претресу објаснио да је марихуана његова, али за личну употребу, при чему се из налаза и мишљења вештака Бранка Мандића утврђује да код окривљеног није регистровано постојање токсикоманске зависности од опојних дрога, што све и по оцени овог суда указује да је са основом првостепени суд закључио да је окривљени предметну опојну дрогу марихуану неовлашћено држао ради продаје, односно да се у његовим радњама стичу елементи кривичног дела из члана 246 став 1 КЗ, што супротним жалбеним наводима није доведено у сумњу.

Према томе, чињенично стање у погледу свих битних елемената кривичног дела у питању правилно је и потпуно утврђено а квалификацијом противправне делатности окривљеног АА по члану 246 став 1 КЗ закон је правилно примењен, о чему је првостепени суд у пресуди дао јасне разлоге које и овај суд у свему прихвата.

Испитујући првостепену пресуду у делу одлуке о кривичној санкцији, овај суд је нашао да је првостепени суд приликом избора врсте и висине кривичне санкције коју ће изрећи окривљеном, имао у виду све околности из члана 54 КЗ које су од утицаја да кривична санкција буде правилно одабрана и њена висина адекватно одмерена. Од олакшавајућих околности на страни окривљеног, првостепени суд је узео у обзир да је окривљени млада особа, док је од отежавајућих околности ценио његову ранију осуђиваност и то за истоврсно кривично дело и потом, давши наведеним околностима адекватан значај, правилно окривљеног осудио на казну затвора у трајању од 3 године и 6 месеци у коју му се урачунава време проведено на задржавању, у притвору и на мери забране напуштања стана, почев од 30.01.2021.године, па до 29.07.2021.године и њоме ће се и по оцени овог суда у потпуности остварити сврха кажњавања предвиђена одредбом члана 42 КЗ, у оквиру опште сврхе кривичних санкција из члана 4 став 2 КЗ.

На основу свега напред наведеног, применом члана 457 Законика о кривичном поступку, одлучено је као у изреци пресуде.

**Записничар,
Снежана Миленковић,с.р.**

**Председник већа-судија
Зоран Савић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић